

TIPS

- Alle info over deze mooie streek: visitlandvancuijk.nl
- Breng een bezoek aan het Oorlogsmuseum Overloon: oorlogsmuseum.nl
- Plan van tevoren een plek waar je kunt opladen. Niet alle accu's houden het 80 km vol
- Probeer het eens, een lange tocht. De e-bike biedt je de kans en je ziet echt veel meer
- Let extra op mede-weggebruikers. Je gaat sneller dan een gewone fiets, niet iedereen anticipeert daar juist op. Ook jijzelf niet.

◀ **Janneke Kennis van het Oorlogsmuseum in Overloon maakt even een ommetje.**

Heerlijk, geen motormuizen die je uit je pedalen rijden

Op een fijn fietsje zonder accu is een tocht van 40 kilometer goed te doen. Maar hoe voelt het om 78,8 kilometer weg te trappen met een krachtige middenmotor? Testgebied is het Land van Cuijk, het stroomdal van de Maas.

Tekst en foto's **Robert van Weperen**

Alom weidse weilanden, heerlijke heide en beminlijke bossen. Een verkenning via Smakt, Driehoek, Striep, Haps, Putse-laar en Op de Bus, straatnamen die al in de voorbereiding voor de nodige verwondering zorgen.

Het liefst had ik mij nog een keer-tje omgedraaid in mijn ledikant, dat nationale bekendheid verwierf in het tv-programma *Bed & Breakfast* (seizoen 10, aflevering 1). Binnen voelde het dekbed vanmorgen aangenaam aan, buiten vror het licht.

Buikspek

Maar ik ben dus aan het fietsen, bijna 80 kilometer vanuit Vierlingsbeek. Door het Land van Cuijk, begrensd door de Maas en de Peel. Volgens de fietsrouteplanner is de tocht intensief genoeg om 1389 kcal. stuk te slaan, het equivalent van twee ons buikspek. Alleen weet de planner niet dat een high performance-middenmotor een flink deel van de inspanning voor zijn rekening neemt. In standje turbo goed voor meer dan de helft van de spierkracht die je op een acculoze fiets zelf moet leveren.

In het veld valt de kou enorm mee. Met goede handschoenen, muts en winterjas is het in de zon zelfs bijna te warm. Wie zei ook alweer 'Slecht

weer bestaat niet. Alleen slechte kleding'?

Het landschap zet zijn charmes in, hoewel er in maart nauwelijks blad aan de bomen zit, de akkerlanden op standje kaal staan en koe noch schaap enig leven in de weilanden brengen. Het zijn de Maasheggen, cultuurlandschap met UNESCO-status, die het karakter van deze uiterwaarden bepalen. Dit dankzij de boeren die eeuwenlang hun landjes met meidoorn- en sleedoornheggen omzoomden. Elk voorjaar vervlochten ze de nieuwe loten waardoor er van lieverlee natuurlijke barrières groeien waarvan de takken zich in wildere bochten wringen dan menig politicus. En anders dan het moderne prikkeldraad, dat elders honderden kilometers heggen in de shredder liet en laat verdwijnen, staan de Maasheggen in het voorjaar ook nog vol in bloei.

De Overloonse Duinen zijn de achtertuin van het Oorlogsmuseum Overloon. Fietsers zijn hier eregast. Zij krijgen een kosteloze sneak preview vanaf de fietsbrug die dwars door het gebouw loopt. Dat zouden meer musea moeten doen. Ik krijg ook nog een rondleiding van Janneke Kennis, een dame die veel weet van het geëxposeerde wapentuig, de tanks en de bommenwerpers.

DE FIETS

De motor van deze Ebike Das Original Tour 004 Performance (adviesprijs € 3899) is met 65 Nm (newton-meter) opvallend krachtig. De afstand die je op een acculading (500 Wh) aflegt is prima, zelfs op een koude maartse dag. De fiets rijdt als een tank, je zit relatief rechtop en de brede banden geven veel comfort. De verende voorvork lijkt nergens voor nodig, maar dat is persoonlijk. De zware accu uit het frame halen vergt enige oefening; een handgreep ontbreekt.

DE ROUTE

Rondje Door het Land van Cuijk is 80 kilometer lang. Hij is te vinden op route.nl (nummer 2203490) of via de gelijknamige app. Deze QR-code scannen kan ook.

Als ik aankom in Oploo met mijn eigen 'tank', een degelijke Duitse Das Original, zet molenaar Jan van Riet net zijn molen De Korenbloem op de rem. Hij heeft een paar zakken speltgraan gemalen: „Groenere energie dan die ik hier uit vier wicken haal, dat lukt geen enkel energiebedrijf.”

Koga-koppel

Op 40 kilometer ben ik nog niet één Stella-setje of Koga-koppel tegengekomen. De rest van Nederland laat zich kennelijk in de luren leggen door het weerbericht. Zonde, want in maart of april hoef je de schoonheid niet te delen met hordes andere fietsers, noch met motormuizen die je uit je pedalen rijden. Heerlijk.

De Sint Hubertse Heide verdient bonuspunten omdat de fietspaden grotendeels onverhard zijn. Dat maakt de kilometers door dit natuur-

gebied extra avontuurlijk. Daarna gaat het weer over strak glad asfalt richting de Maas. Ter hoogte van Beugen haak ik aan bij de rivier die hier nog zwaarig meandert.

Hoewel de cirkel nog niet rond is, spring ik in Boxmeer op de trein. Het stukje tot aan Vierlingsbeek, waar de Maasheggen ook helemaal losgaan, had ik gisteren al gesnoten. De laatste kilojoule is nog niet uit de accu getrap, toch kan ik het niet laten om in de intercity de oplader in het stopcontact boven mijn stoel te prikken en zo wat groene stroom bij de NS te bietsen. Acculaders zijn tegenwoordig zo 'breed' ontworpen dat de aangeboden spanning, netfrequentie en stroomsterkte kunnen variëren zonder de werkzaamheid van de lader te beïnvloeden. Mooi toch! In in mijn thuishaven fiets ik het laatste stukje naar huis. Fluitend.

